

Μ Α Ι Ο Σ 13^{ΗΝ}

ΜΝΗΜΗΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΜΕΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ
ΠΑΡΘΕΝΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΛΥΚΕΡΙΑΣ ΤΗΣ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες

Παρθένον ἀκήρατον ἢ σὴ ἔφεις πρὸς Κύριον, ὀλοσχερῶς σε ἀνέδειξεν, ὁ δὲ διάπυρος, εὐσεβείας ἔρωσ, μάρτυρα ἀήττητον παθῶν σε, τῆς ζωῆς ἀπειργάσατο· ὅθεν ἀμφοτέρα τῷ σῶματι σφραγίσασα Γλυκερία τῷ λόγῳ συνήρμουςαι.

Αγάπη τρωθεῖσα τοῦ Χριστοῦ, Γλυκερία πάνσεμνε, φθορᾶς τὴν ὕλην ἐμίσησας, καὶ ἐγεώργησας, πίστει ὡς ἀρότρῳ μαρτυρίου στάχυας καὶ δύναμιν παντοίων ἰάσεων, δι' ἧς διώκονται τῶν σωμάτων τὰ ἀλγήματα καὶ ὀδύνη καρδιῶν ἐκάστοτε.

Τὴν πέτραν ποθοῦσα τῆς ζωῆς, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον ἐν τῇ καρδίᾳ ἐκέκτησο, διὸ καὶ ἔστηκας μέσον τοῦ σταδίου ὡς πηγὴ θεόβρυτος, βασάνων τὰς ὁρμὰς κατακλύζουσα καὶ καταρδεύουσα τοὺς πιστῶς σοι προσοινέχοντας. Γλυκερία νύμφη τοῦ Παντάνακτος.

Αμνὰς καλλιπάρθενος Χριστέ ὀπίσω σου τρέχουσα, λύκων ὁρμὰς οὐ κατέπτηξε καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῶν πικρῶν βασάνων, ὡς οὐδὲν ἠγήσατο, θεσμούς τοὺς φυσικοὺς παραβλέψασα, καὶ σοὶ προσήγαγεν, ὡς ἀρώματα τὰ αἵματα Γλυκερία, ἢ σε ἀγαπήσασα.

Δόξα. Ἦχος β'

Παρθενικῇ πεποικιλμένη χάριτι, μαρτυρικοῖς πεφοίνιξαι αἵμασι, Γλυκερία θεόνυμφε, ὡς γὰρ νεᾶνις ἔνθεος, τῷ ἐπὶ γῆς ἐκκενωθέντι, οὐρανίῳ μύ-

ρῶ ἀκολουθήσασα, τῶν παρ' αὐτῶν χαρισμάτων, τῇ εὐωδίᾳ δεδόξασαι ὄθεν ἡ ὁσμὴ τῶν λειψάνων σου, ὡς ὁσμὴ ἀγροῦ πλήρους, ἐξ ὧν ἀναβλύζει ἡμῖν ἰαμάτων ἢ εὐπνοια, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Χαρίσματι νοητῶ δι' ἀρετῶν χρισθεῖσα, ἀθλήσεως τὰ μῦρα, ἀγνείας τῶ δοχείῳ τῶ λόγῳ προσεπήνοχας.

ΣΤΙΧ. Ἰπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον...

Μύρου ζωαρχικοῦ, ἀρδείας δεξαμένη, μυρίπνοος ἐδείχθης, καὶ μύρα Γλυκερία, ἐκβλύζεις ἐκ τοῦ τάφου σου.

ΣΤΙΣ. Μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σου, διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν Σε...

Χρώμασιν ἀρετῶν λαμπρῶς, πεποικιλμένη, αἱμάτων τῇ πλημμύρα πεφοίνισαι, καὶ ἔστης ἐκ δεξιῶν τοῦ κτίστου σου.

Δόξα. Τριαδικόν.

Μία ἡ τοῦ πατρὸς καὶ Πνεύματος καὶ Λόγου οὐσία καὶ Θεότης ἐστὶ, δι' ἧς τὰ πάντα κρατεῖται καὶ συνέχεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Μῦρον τοῦ νοητοῦ, ἀξία μυροθήκη γεγένησαι Παρθένε, παρθένων τὰς χορείας λαμπρύνουσα τῇ δόξῃ Σου.

Ἐν δὲ τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ (Μακάριος ἀνὴρ)

εἰς δὲ τὸ Κύρις ἐκέκραξα. Ἰστῶμεν στίχ. 5'

καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Διὰ πόνων ἀθλήσεως, τῷ Δεσπότην νενύμφευσαι παρθενίας κάλεσι διαλάμπουσα καὶ ὡσπερ προῖκα προσήγαγες αὐτῷ πανασίδιμε, τῶν μελῶν τὴν ἐκκοπὴν καὶ τὸν βίαιον θάνατον, ὄθεν, ἔτυχες, Οὐρανίων θαλάμων Γλυκερία, δυσωποῦσα τοῦ σωθῆναι τοὺς σὲ πιστῶς μακαρίζοντας.

Ως ἀνδρείον τὸ φρόνημα, καὶ γενναῖα ἡ ἔνστασις, τῆς ψυχῆς σου ἔνδοξε ἐναπέφηνεν, ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σώματος, προθύμῳ δὲ πνεύματι, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν κατεπάτησας λέγουσα. Σὺ εἰ Κύριε, ἡ ἰσχύς καὶ τὸ κλέος τῶν σῶν δούλων, ὁ δυνάμει ἀηττήτω τὸ ἰσχυρὸν τροπώσάμενος.

Οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, ἀλγειῶν ἢ ἐπίτασις τῆς ἀγάπης ἔνδοξε, οὐ κατίσχυσαν, Χριστοῦ χωρίσαι ἀοίδιμε, οὐ κάθειρξαι βίαιος, οὐδὲ κάμινος πυρός, οὐ τῶν λίθων κατάστρωσις, ὅθεν δέδεξαι, ἐκ Θεοῦ θείαν δρόσον, Γλυκερία καὶ ἐκ γῆς καὶ τῶν γηίνων, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας.

Ἔτερα Προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου...

Οτε ἠὺτομόλησας σεμνή, πρὸς τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, τοὺς τῆς ἀθλήσεως, τότε τὸ τοῦ θήλεος ἀπέρριψας ἔνδειαν, καὶ ἀνδρείῳ φρονήματι, τῶν πάντων Δεσπότην, ἄνθρωπον γενόμενον δι' ἀγαθότητα, ἔναντι τυράννων ἀνόμων καθομολογήσασα πίστει, δόξης Γλυκερία κατηξίωσαι.

Οτε ἀφορρήτοις σε πληγαῖς, ὁ ἐχθρὸς ὑπέβαλε μάρτυς κατασπαράττων σε, τότε ἔξω γέγονας σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ πορφύραν ἐξύφανας, ἐκ πόνων οἰκείων, τῆς ζωῆς προσφέρουσα, σεμνή τὰ στίγματα· ὅθεν ἐν πυρὶ ὀμιλοῦσα καὶ ἐν φυλακαῖς καθαρθεῖσα, χερσὶ τοῦ Ἀγγέλου ἄρτον εἴληφας.

Οτε τῶν ἀγῶνων ταῖς βολαῖς, ἔθλασας λεόντων τοῖς μύλοις μάρτυς ὡς γέγραπται, τότε θηρὸς δήγματι, χειρὶ τοῦ Κτίστου σου, τὴν ψυχὴν σου τὴν ἄμωμον, σεμνή ἐναπέθου, ὡς θυσίαν εὖσομον καὶ λογικὴν προσφορὰν· ὅθεν καὶ τὸ θεῖον σου σκῆνος μύρων ποταμὸς ἀνεδείχθη, ὡς ἐκ παραδείσου προερχόμενος.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Εξέλαμψεν σήμερον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς Ἐαρ εὐφρόσυνον, ἡ τῆς καλλιμάρτυρος Γλυκερίας μνήμη. Δεῦτε οὖν ἅπαντες, πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν· ἰδοὺ γὰρ παντοειδῶς προβάλλεται χάριτας, ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνὰς τὴν ἀγνείαν ὡς ρόδα, ὡς εὐωδίαν τὴν ἀθλησιν, τὰ ἰάματα ὡς νόματα, καὶ τὰ μῦρα ὡς δρόσον καὶ ἐπὶ τούτοις πᾶσι, τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, ὡς αὐραν ζωῆς· δι' ὧν τὸν νοητὸν χειμῶνα ἐκκρουόμενοι, τῷ ἀθανάτῳ γεωργῶ τοῦ παντός, Χριστῷ βοήσωμεν. Κύριε, ταῖς τῆς ἀθληφόρου σου πρεσβείας, τοῦ αἰωνίου ἔαρος ἡμᾶς ἀξίωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

(Εἰσοδος—φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα)

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

Υἰὲ ἀνοίγε σὸν στόμα ἐν φόβῳ Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντα ὑγιῶς, ἀνοίγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητας καὶ ἀσθενεῖς καὶ γυναῖκα. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτὴν ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἡ τοιαύτη σκυλῶν οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα βίον εὐραμένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίλαις, θεωρήσασα γεωργὸν ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν αὐτῆς χειρῶν κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφύν αὐτῆς ἤρρισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον καὶ ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς ψευδεῖς ἀρέσκειαὶ καὶ μάταιον κάλλος γυναικὸς οὐκ ἐστὶ ἐν αὐτῇ· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὐτὴ αἰνεῖτω, καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος.

Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ, γίνεσθε μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς λέγει Κύριος ὁ θεὸς καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμί. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἄλλότριος, ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ θεός, ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἀφήται αὐτῶν θάσσανος, ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθῆναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀν-

θρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδεύ-
θέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς
ἀξιούς ἑαυτοῦ ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ, ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὄλοκάρπω-
μα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι
καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῳ διαδραμοῦνται κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν
καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνή-
σουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν ταῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα

Ἦχος α'.

Τὴν κατάκαρπον ἐλαίαν, τὴν ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου Δαυΐτικῶς ἀναβλύζου-
σαν, τῆς ἀθλήσεως τὸ ἔλαιον Γλυκερίαν τὴν θεόφρονα, δεῦτε μακαρί-
σωμεν. Αὕτη γὰρ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως χωρισθεῖσα τὴν ὑπερκό-
σμιον εὐπρέπειαν, μαρτυρικῶς ἀνεδήσατο καὶ τῷ ἑαυτῆς νυμφίῳ παρέστη
κράζουσα, Ὅλος εἶ ἐπιθυμία Κύριε, ὅλος εἶ ἐπιθυμία καὶ γλυκασμός, ὁ πρὸς
ἀπαθείας ἔλαμψιν διὰ παθῶν εἰλκυσάς με. Ταῖς αὐτῆς παρακλήσεσι, πα-
ράσχου τῷ λαῷ σου Κύριε, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β'.

Δεῦτε καὶ κατίδωμεν πάντες νεᾶνιν ἀπαλὴν καὶ ἀναλκιν, τῷ τοῦ σκό-
τους ἄρχοντι παλαιούσαν καὶ ἀθλητικῶς ἀριστεύουσαν· ὦ τοῦ θαύμα-
τος! ἢ ἀσθενὴς τῇ φύσει, ὑπεράνω πάντων δείκνυται, ἐπιτηδείως
τρυγῶσα τῆς προμήτορος τὸν πόθον. Ὅντως ἔργον τοῦ Σταυροῦ σου
τοῦτο Κύριε, δι' οὗ ἐπήγασας ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἦχος γ'

Τὴν ἀθληφόρον Χριστοῦ, ἧς ἡ ὁσμὴ ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα, συνελ-
θόντες τιμήσωμεν, ὡς γὰρ κλῆμα τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου ἀφθαρσίας βό-
τρουας ἐξήνεγκεν, ἐξ ὧν διὰ τῶν τῆς ἀθλήσεως ληνῶν, τῶν μύρων τὰ
ρεύματα ὡς τρυφῆς χειμάρρους ἐξέβλυσαν, καὶ ἐλάμπρυναν τοὺς κράζον-
τας. Γλυκερία παρθενομάρτυς πολυάθλε, τῆς τῶν παθῶν σχέσεως ἡμᾶς
λύτρωσαι, καὶ κατάρδευσον ἡμᾶς ταῖς τῶν μύρων ποιότησιν.

Ἦχος δ'

Τίς μὴ θαυμάσει; ἢ τίς μὴ ἐκπλαγῆ, Γλυκερίας τῆς καλλιμάρτυρος, τὴν
ὑπερφυᾶ ἀνδρείαν; Αὕτη γὰρ ἡ πανεύφημος, τῶν τῆς φύσεως ἐκλαθο-
μένη ὄρων, ἐναντίων παρανόμων Χριστὸν ὠμολόγησεν· ὅθεν τὸ γαιῶδες

σαρκίον ταῖς βασάνοις ἀναλώσασα, τὴν ψυχικὴν, ἀκρόπολιν, ἀνάλωτον ἔδειξε, καὶ ταῖς τῆς ἀπάτης ἐλεπόλεις ἠδάφισε· νῦν δὲ τοῦ μακαρίου τέλους τυχοῦσα τῷ ἀθανάτῳ νυμφίῳ σὺν ταῖς φρονίμοις παρίσταται παρθένοις, καὶ ἡμῖν αἰτεῖται, ἰλασμὸν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'

Μαρτυρικὴν πλουτίσασα ἰσχύν, εἰδωλικὴν ἀνέστειλας φορὰν καὶ τῶν αἰμάτων μὲν τοῖς ρείθροις, τῆς παρθενίας τὴν βύσσον, λαμπροτέραν ἀπειργάσω· τῶν δὲ μύρων ταῖς ἐκβλύσει, τὰ ψυχοφθόρα πάθη ἀπήλασας· ἐξ ὧν καὶ ἡμᾶς διάσωζε, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου, Γλυκερία καλλιπάρθενε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν...

Χαίροις Παρθενομάρτυς Χριστοῦ, ἡ τῷ ἔλαιῳ τῶν ἀγώνων πιάνασα, τὸν λύχνον τὸν τῆς ἀγνείας καὶ τοῦ αὐλοῦ φωτὸς ἐκδιηγουμένη δόξαν ἀρρητον, Σταυροῦ γὰρ τῇ χάριτι σφραγισθεῖσα αὐτόκλητος, Μάρτυς παρέστης, τῷ ἀνόμῳ δικάζοντι, καὶ τὴν σάρκωσιν τοῦ Σωτῆρος κατήγγειλας· ὅθεν βασάνων χεῖμαρροι, οὐδόλως ἐσάλευσαν τὴν τῆς ψυχῆς σου οἰκίαν ἐκ τοῦ θεμέθλου τῆς πίστεως, δι' ἧς ἠξιώθης τῆς ἀφθάρτου, Γλυκερία, μακαριότητος.

ΣΤΙΧ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι...

Χαίροις περιστέρα λογικῆ, ἡ τῷ ἄλσει τῆς ὠραίας ἀθλήσεως, φωνήσασα θεοφθόγγως τοῦ σοῦ νυμφίου Χριστοῦ, κλήσιν ἐξ ἧς δρόσος ζωῆς πρόεισι· διὸ καὶ τὰ θήρατρα, διαδρᾶσα τοῦ δράκοντος, ἀνεκουφίσθης ταῖς παγχρύσοις σου πτέρυξι, καὶ κατέπαυσας καλιὰν πρὸς Οὐράνιον, ἔνθα περιχορεύουσα, καρπούς τῶν καμάτων σου, περιχαρῶς δρεπομένη μὴ διαλείπτῃς πρεσβεύουσα, σεμνὴ Γλυκερία, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

ΣΤΙΧ. Μῦρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σου, διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν Σε...

Χαίροις ἡ νοητὴ λαμπη δῶν, ἡ μυροθήκη τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, τὸ σκεῦος τῆς ἀφθαρσίας, ὁ πανευώδης λειμών, ἐν ᾧ λεπταὶ αὔραι διαπνέουσι· δραμοῦσα ὀπίσω γὰρ, τῆς ὁσμῆς τοῦ νυμφίου σου, ἠγαλλιάσω ταῖς εὐπνόοις ὀρμήμασι, καὶ κατήρδευσαι, ὄντως πόλις ὡς ἔμψυχος. Ὅθεν ἐκ τῶν λειψάνων σου, τῶν μύρων ἢ ἐκβλυσίς, ὡσπερ ἰθεόβρυ-

τον νόμα, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς αὐλακὸς ἐνθέως μεθύσκει, Γλυκερία, καὶ διώκει πταισμάτων βόρβορον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Η τῶν ἀγώνων σου ἔλλαμψις, τὴν ἐκκλησίαν ἐφαίδρυνε, Γλυκερία πανένδοξε· σὺ γὰρ τῆς εὐσεβείας τὴν γνῶσιν ἀθλητικοῖς καμάτοις διετρέψασας· Ὅθεν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης σε, οὐ νεότητος ἄνθος, οὐ βασάνων ἀπειλαί, οὐδέ θανάτου ψῆφος, οὐδ' ὁλως χωρίσαι ἴσχυσαν· ἀνθ' ὧν τῆς ἀνωλήθρου κατηξιώθης τρυφῆς, ὡς παρθένος φρονίμη, καὶ μάρτυς ἀήττητος, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως Κυρίῳ ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν μακρίαν σου ἀθλησιν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα...

Τὴν καλλιπάρθενον, Χριστοῦ τιμήσωμεν, τὴν ἀριστεύσασαν, πόνους ἀθλήσεως καὶ καθελοῦσαν τὸν ἐχθρὸν ἐν ἀσθενείᾳ σώματος· πρόθῳ γὰρ τοῦ Κτίσαντος τῶν βασάνων τὴν ἔφοδον ὡς οὐδὲν ἠγήσατο, καὶ θεόθεν δεδόξασται πρὸς ἣν ἀναβοήσωμεν πάντες χαίροις θεόφρον Γλυκερία.

Δόξα. τὸ αὐτὸ—**Καὶ νῦν.** τῆς ἑορτῆς

Α Π Ο Λ Υ Σ Ι Σ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν Κάθισμα

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Ως ἔαρ νοητόν, καὶ ὀσφράδιον θεῖον, ἐπέφανεν ἡμῖν Γλυκερίας ἡ μνήμη, πιστοὺς κατευφραίνουσα, ταῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησι καὶ ἐξαίρουσα, ἐκ τῆς τοῦ κόσμου ἰλύος ταῖς μεθέξεσι τῶν ἱερῶν αὐτῆς μύρων ἡμῶν τὴν διάνοιαν.

Δόξα. Ὅμοιον

Ω θαῦμα! πάντα νοῦν ἀληθῶς καταπλήττον, πῶς κόρη εὐανθῆς, πῶς νεανίς ὠραία, τοῦ κόσμου τὰ θέλγητρα ὑπερεῖδε καὶ ἔφερεν, ὡσπερ

ἄσαρκος. ταῖς τῆς σαρκὸς ἀγληδόναις, ἀλλ' ἡ ἔρωτι τοῦ Οὐρανίου νυμφίου, ὧ πίστει νενύμφευται.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα...

Οἱ τῶν αἱμάτων σου κρουνοὶ πολυάθλε, θαυμάτων ρεύματα καὶ δρόσον ρεύσεως, καὶ ἰαμάτων γλυκασμὸν βλυστάνουσα τοῖς πέρασι· σὺ γὰρ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ Σωτῆρος ποθήσασα, δύναμιν ἠμφίεσαι κατ' ἐχθρῶν δι' ἀθλήσεως, διὸ καὶ Οὐρανίων θαλάμων κατηξιώθης, Γλυκερία.

Δόξα. τὸ αὐτὸ **Καὶ νῦν.** τῆς ἑορτῆς

Μετὰ τὴν Πολυέλεον Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ λόγον

Η τοῦ κόσμου λιποῦσα τὸν συρφετόν, ἐπτερώθης τῷ πόθῳ τῶν ἀγαθῶν ἐντεῦθεν ἠριστεύσας ἀνδρικοῖς ἀγωνίσμασι, καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὴν κάραν, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας πυρός τε καὶ σιδήρου ὄρμην ἀπαμβλύνασα, ὅθεν ἀναβλύζεις ἰαμάτων τὰ ρεῖθρα, καὶ μύρων τὰ ρεύματα, εἰς ψυχῶν περιποίησιν, Γλυκερία πολυάθλε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμη σου.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

ΣΤΙΧ. Καὶ ἔστησεν ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου...

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ὄντος τοῦ Ἰησοῦ ἐν Βηθανίᾳ.....

(Ζήτηι τῇ Παρασκευῇ τῆς 17ης ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ)

Ἦ Ο Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου

Ἰδιόμελον ἤχος πλ. Β'

ΣΤΙΧ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός

Σήμερον ἡ τῷ ὠραίῳ Νυμφίῳ ἀφιερωθεῖσα Γλυκερία ἡ καλλιπαις, τὸν τῆς ἀθλήσεως δρόμον περάνασα, πρὸς οὐρανίους χωρεῖ παστάδας, Ἄγγελοι τὸ καθαρώτατον αὐτῆς πνεῦμα ἀναλαμβάνουσι. Ἄνθρωποι τὸ

ἐκ τοῦ πολυάθλου αὐτῆς σκήνους, ἐκβλύζον μῦρον ὡς ἁγιασμοῦ παρεκτικὸν ἀρύονται βοῶντες: ὁ δὲ ἀσθενείας παθῶν τὴν τῶν βροτῶν οὐσίαν ἐνισχύσας Κύριε, τοῖς τῆς Ἀθληφόρου σου πρεσβείαις δώρησαι ἡμῖν τὰ ἔλεή σου.

Εἶτα αἱ κανόνες, πρῶτος τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

Εἰς στ' καὶ τῆς Ἀγίας εἰς η'

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἀγίας οὐ ἡ ἀκροστοιχίς.

Γλυκερίαν ἔρεισμα πίστεως μέλπω Γ.Μ.Μ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ Τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Γνώσεως τῆς θείας τὰς αὐγὰς καταπεμφθῆναι μοι μάρτυς ἰκέτευε, ὅπως ἀνυμνήσω σου τὰ ὑπὲρ πίστεως θεία παλαίσματα, δι' ὧν Γλυκερία Χριστῷ τῷ Λόγῳ νενύμφευσαι.

Λύχνος τοῖς ποσίν σου ἀληθῶς, τὸ τοῦ Σωτῆρος γεγένηται πρόσταγμα· ὅθεν τὴν λαμπρότητα τῆς παρθενίας θεόφρον ἠμφίεσαι, καὶ Χριστῷ τῷ Λόγῳ μαρτυρικῶς ἠκολούθησας.

Υψώσας τὸν νοῦν σου ἀκλινῶς προσομιλοῦσα ποικίλαις κολάσεσι πρὸς τὸν μόνον Ὑψιστον καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις κατέρραξας καὶ τὴν ἥτταν Μάρτυς τῆς σῆς Προμήτορος ὤρθωσας.

Θεοδοκίαν

Κρήνη ἐξ ἧς ἐπήγασας ἡμῖν τὸ ὑπερούσιον νάμα γεγένησαι, οὐπὲρ ἐμφορούμενοι, τῶν νεανίδων χοροὶ ἠκολούθησαν ὀπίσω σου Κόρη, τῷ Υἱῷ προσαγόμενοι.

Κανὼν δεύτερος

Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τῶν ἀρετῶν σήμερον καὶ τῶν θαυμάτων αὐτῆς, τὸν μυστικὸν πληρώσασα, κρατήρα ἅπαντας, Γλυκερία ἡ μάρτυς, ὡς πόσιν εὐφροσύνης πιστοὺς προσκέκληται.

Μαρτυρικαῖς ἠγλαῖσμένη λαμπρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασαι Μάρτυς νυμφίῳ σου, ψυχοφθόρων πταισμάτων αἰτοῦσα λυτρωθῆναι τοὺς σὲ γεραίροντας.

Πρὸς αἰκισμούς, πρὸς ἀλγηδόνας, πρὸς μάστιγας πολυειδῶς ἀπτότητος Μάρτυς ἐχώρησας, συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν καὶ συναρήγουςαν.

Θεοτοκίον

Γνώσιν Θεοῦ ἅπαντες κατεπλουτήσαμεν καὶ ἐπιγνόντες Δέσποινα, Σὲ Θεομήτορα καὶ Κυρίαν τιμῶμεν, τοῖς προστάγμασι τοὺς λόγους ἐπισφραγίζοντες.

Καταβασίας ψάλλομεν τῆς τυχούσης ἑορτῆς

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδῶς...

Επέστης αὐτόκλητος σεμνή, τοῖς παρανόμοις κράζουσα τοῖς μὴ ζητοῦσι με ἰδοῦ πάρειμι, Χριστὸν κηρῦσαι Θεὸν καὶ Κύριον, ᾧ καὶ πίστει ἔκραξες : Ἄγιος εἶ Κύριε, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Ρημάτων τῶν θείων τὴν ἰσχὺν ὡς θώρακα κατέχουσα, τῶν λίθων ἔφερες τὰ προσκρούσματα καὶ τὴν λιθώδη καρδίαν ἡσχυνας τοῦ τοῖς λίθοις νέμοντος, σέβας ἀλογώτατον, Γλυκερία Χριστοῦ καλλιπάρθενε.

Ιλύος ῥυσθεῖσα γεηροῖς τῷ πόθῳ τοῦ νυμφίου σου, εὐωδιάσθης μύρῳ τῆς χάριτος καὶ ὡσπερ νάρδον καὶ μῦρον εὖοσμον τῷ Χριστῷ προσήγαγες, Μάρτυς τοὺς καμάτους σου καὶ μυρίζεις ἡμῶν τὰ νοήματα.

Θεοτοκίον

Αγίων ὁ Ἄγιος ἐν σοὶ σκηνώσας ὡς ἠυδόκησεν ἁγιασμόν τῇ παρέσχέτο καὶ Γλυκερίας Ἄγνη τὰ αἵματα εἰς μύρα, ἐν οἷς ὁ παμβέβηλος ἀπεπνίγη ἐχθρός, θεοnúμφευτε.

Δεύτερος, Στερέωσον ἡμᾶς

Τὰ αἵματα Χριστοῦ ὡσπερ ἀρώματα καὶ μῦρα κομίσασα Ἄθληφόρε, εὐωδία προσηνέχθης αὐτῷ, πλημμυροῦσα τοῖς πᾶσι τὰ ἰάματα.

Εὐφράνθη νοητῶς ἐν τοῖς ἀγῶσι σου Μαρτύρων καλλώπισμα ὁ Δεσπότης εὐφροσύνην, ὅθεν θείαν σε, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίαις ἐπεβράβευσεν.

Ως ἄσαρκος τοὺς πόνους τῆς ἀθλήσεως γενναίως ἐνέγκασα Γλυκερία, τῶν Ἄγγέλων τὴν εὐπρέπειαν φυσικῇ ἀντεκτήσω ὠραιότητι.

Θεοτοκίον

Ερράγη τῆς ἀρᾶς θεοχαρίτωτε, τὸ πάλαι μεσότοιχον καὶ ἡ ἔχθρα ἐξηφάνισται τῷ τόκῳ σου καὶ Ἄγγελοι συνήφθημεν οἱ ἄνθρωποι.

Κάθισμα ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τῶν νοουμένων τὸ τερπνὸν προορῶσα, τῶν ὀρωμένων τὸ ρευστὸν παριδοῦσα, ταῖς θεϊκαῖς ὠχυρώσας ἐλπίσι τὸν νοῦν· ὅθεν πρὸς τὸ στάδιον

τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς, χαίρουσα εἰσέδραμες καὶ τὸν ὄφιν καθεῖλες καὶ ἀνεπλέξω νίκης, εὐπρεπῆ, ὦ Γλυκερία, καὶ ἀφθαρτον στέφανον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς

ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι...

Νύμφη πανακήρατος ὀφθεῖσα τοῦ Κτίσαντος, τούτου τὴν νέκρωσιν, σεμνή, ὡς ζωηφόρον θησαυρόν ἐμφρόνως ἠγάπησας, καὶ ὡς περ προῖκα αὐτῷ προσεήνοχας τῶν σῶν μελῶν, Γλυκερία, τὴν στρέβλωσιν.

Εἴλκυσάν σε, πάνσεμνε, ὄσμαί τοῦ νυμφίου σου, ὅθεν βασάνων ταῖς ποιναῖς καθωραίσθης εὐπρεπῶς καὶ μύροις δεδόξασαι ὡς ἀρωμάτων φιάλη τοῦ Πνεύματος ἀφθαρσίας πολύτιμος.

Ρεύσαντες οἱ ῥύακες τῶν θείων αἱμάτων σου τῆς ἀσεβείας τὴν πυρὰν πᾶσαν κατέσβεσαν, σεμνή, πιστοῖς δὲ ἀνέβλυσαν δικαιοσύνης μυρίπνοα νάματα καὶ ἰαμάτων τὰ μῦρα ἐν πνεύματι.

Θεοτοκίον

Εν σοὶ ὑπὲρ ἔννοιαν τὸ μῦρον κεκένωται τὸ ζωηφόρον ἀληθῶς, Παρθενομητορ Μαριάμ, καὶ σκότους κακώσεων, πρὸς εὐωδίαν χαρίτων αἰώνιον τὴν Γλυκερίαν λαμπρῶς ἐκυβέρνησε.

Δεύτερος. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν Σου.

Τῶν παθῶν ἀποκτείνασα τοὺς ἀοράτους θήρας Γλυκερία, ὀρωμένους θήρας οὐκ ἐδειλίσας.

Ον ἐκήρυττες Κύριον πρὸ ὀφθαλμῶν ὀρῶσα, ἀθληφόρε, ὑπερεῖδες πάντων τῶν αἰσθήσεων.

Ως ἀστὴρ ἀνατέταλκας τοῖς ἐν νυκτί, σεμνή, τῆς ἀγνωσίας, καὶ τῆς ἀληθείας τὸ φέγγος ἤστραψας.

Θεοτοκίον

Οὶ προστάτιν σε Δέσποινα καὶ τῆς ψυχῆς, Παρθένε, προσδοκίαν, εὐσεβῶς πλουτοῦντες οὐκ αἰσχυνθήσονται.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ιταμότητι τυράννου ξεσθεῖσα τὰς σάρκας σου ἀπεβάλου ἐν ἀνδρεία τῆς ὕλης τὸ κάλυμμα καὶ τῆς ἀπαθείας τὴν στολὴν ἐνθέως ἐκδύσω, Παρθενομάρτυς, πολὺαθλε.

Συνημμένη δι' ἀγάπης, Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου τὴν εἰρκτὴν ὡσπερ παστάδα φωτοφόρον κατώκησας, καὶ Ἀγγέλου, Μάρτυς, ταῖς χερσὶν ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξω ἄρτον καὶ ὕδωρ ὡς ἄσαρκος.

Μυροθήκη παρθενίας ὠράθης, θεόνυμφε, ἐν ἧ ἔρρυσαν πλουσίως αἱ θεῖαι ἐνέργειαι καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν παθῶν, τῶν μύρων τῇ ἐκβλύσει διαπαντός κατακλύζουσι.

Θεοτοκίον

Ακατάφλεκτόν σε βάτον Μωσῆς προεώρακεν, ἐν ἧ ὤκησεν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς θεότητος καὶ πυρὶ ἀγώνων ἱερῶν μετέβαλεν εἰς μῦρα τῆς Γλυκερίας τὰ αἵματα.

Δεύτερος. Ὁ φωτισμός.

Φόβον Θεοῦ ἐν γαστρὶ διανοίᾳ εἰσδεξαμένη πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας καὶ μαρτυρίου ἔτεκες, γενναιόφρον, παραδόξως στερρῶς ἀθλήσασα καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχάς θριαμβεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν καὶ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη ἢ δι' ἀπαθείας σοὶ συναφθεῖσα, πάσχει προθύμως ἐν πυρὶ βεβλημένη, Ζωοδότα Χριστέ, κραυγάζουσα: Ἐτερον ἐκτός Σοῦ Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Οθεϊκὸς τῆς ἀγνῆς σου καρδίας κρατήσας ἔρωσ τῆς σαρκὸς ἀπήμβλυνε τὰς ὀρέξεις καὶ εὐτονωτέραν πυρὸς καὶ σιδήρου σὲ ἀναδείκνυσι κρίζουσαν: Σὺ εἰ Ζωοδότα ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις.

Θεοτοκίον

Ηφωτεινὴ τοῦ ἡλίου νεφέλη λάμπων μοι αἴγλην λύουσαν τὸν ζόφον τῆς ἁμαρτίας· δίδου μοι χεῖρα καὶ πεσῶν ἐν τῷ βόθρῳ, Θεοτόκε, ἔγειρον, μόνη τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἢ ἀνάκλησις.

Ῥδὴ σ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Παράδεισος εὐώδης καὶ ἀσύλητος ἢ θήκη τῶν λειψάνων σου, ὁρᾶται, Γλυκερία, τοῖς πιστοῖς, ἐξ οὗ ὁσμήν ζωῆς σαφῶς καρπούμεθα, καὶ τὴν τοῦ θανάτου ἐκκλίνωμεν.

Ιερεύσας τῷ Λόγῳ δι' ἀθλήσεως, Παρθένε, τὸν ἀγνεῖαν σου, καὶ τὰς τῶν μελῶν σου ἐκκοπάς τούτῳ ὡς θυμίαμα προσήγαγες· ὅθεν χαρᾶς ἀδιάδοχου ἠξίωσαι.

Σοφία καὶ συνέσει διαλάμπουσα ἀνδρείως ἠνδραγαθήσας καὶ τὸν ἐν κακίᾳ ἰσχυρόν, ἀσθενεῖα φύσεως κατέβαλες, καὶ τὴν ἰσχύν τῆς ἀληθείας ἐνέφηνας.

Θεοτοκίον

Τὴν πύλην τοῦ Θεοῦ τὴν ἀδιόδευτον δι' ἧς βροτοῖς ὠμίλησεν ὁ Λόγος ὁ τὰ πάντα στερεῶν ποθοῦσα, Γλυκερία καλλιπάρθενε, τῷ Ἰησοῦ μαρτυρικῶς προσενήνεξαι.

Δεύτερος. Ἐν ἀδύσσω παισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλη τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς καθαρότητος ταῖς ὠραιότησι κεκοσμημένη, ἔνδοξε, τῷ Δεσπότη Χριστῷ νῦν παρίστασαι.

Τὸν καλὸν ὄντως ἄθλον ἀνύσασα, καὶ τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον τελέσασα, δικαιοσύνης εἴληφος ἐκ Θεοῦ τὸν ἐπάξιον στέφανον.

Πολυτρόποις βασάνοις ἐξήνησας τὴν τῆς ἀναστάσεως, σεμνή, λαμπρότα· Χριστὸν γὰρ ἀγαπήσασα, ἀπεκρούσω τοὺς ὄρους τῆς φύσεως.

Θεοτοκίον

Γνωστικὴν εὐφροσύνην γινώσκων σε, Πάναγνε, παθῶν τῆς ἀγνοίας τὸ κάλυμμα ταῖς σοῖς πρεσβείαις, Δέσποινα, ἀποτίθεται. Δόξα τῷ κράτει σου.

Κοντάκιον ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον στέργουσα καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, διετήρεις ἄφθορον τὴν σεαυτὴν παρθενίαν, πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα τῷ τοῦ Κυρίου ἠθλησας ἀνδρειοφρόνως μέχρι θανάτου· διὰ τοῦτο, Γλυκερία, διπλῶ στεφάνῳ σέ στέφει ὁ αὐτὸς Χριστὸς ὁ Θεός.

Ο Ο Ι Κ Ο Σ

Ολοσχερῶς ἀνακειμμένη Κυρίῳ πάσης κηλίδος ἐξένωσαι τῶν ἐνύλων· καὶ τῆς παρθενίας γὰρ ποτήσασα τὴν ἄρουραν τοῦ μαρτυρίου στάχυας ἠνεγκας· ἀνδρεῖον γὰρ φρόνημα ἀναλαβοῦσα καὶ πρὸς ἀγῶνας αὐτομολοῦσα τοῖς ἀσεβέσιν ἐβόα, Χριστὸς ἐστὶ μόνος Θεὸς σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ σκότους τὸν κόσμον ῥυσάμενος· διὸ τοὺς σοὺς καμάτους προσδεξάμενος, διπλῶ στεφάνῳ, Γλυκερία, σέ στέφει ὁ αὐτὸς Χριστὸς ὁ Θεός.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῆ ιγ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Γλυκερίας τῆς μυροβλύτιδος.

Στίχοι. θηρὸς τὸ πικρὸν δῆγμα τῆ Γλυκερία
Ἵπὲρ γλυκάζον ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι.

Ἐν τρίτῃ δεκάτῃ δάκε καὶ κτήνε θῆρ Γλυκερίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σεργίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ὁ Σέργιός μοι πῶς τελευτᾶς τὸν βίον;
Κοινῷ τέλει τέθνηκα καὶ ζῶν εἰμί σοι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παυσικκάκου, ἐπισκόπου Συννάδων.

Στίχ. Ὁ Παυσικκάκου προστρέχων τῷ λειψάνῳ.
Παθῶν κακούντων παύσιν εὐρήσει ξένην.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σε νοητήν.

Ινα ζωῆς ἀναδήση στέφανον Μάρτυς ἐκ δωρεᾶς τῆς δωρεᾶς, σεμνή, τῆς κεφαλῆς φέρεις τὴν ἀφαίρεσιν καὶ τοῦ πολεμήτορος τὴν κεφαλὴν καταβέβληκας, τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦσα Θεὸν ὑπερένδοξον.

Ως Ἄερμών μυστικόν, πολυάθλε, δρόσον ὀμβρίζεις δωρεῶν καὶ καθάπερ σύμβολον γλυκασμοῦ μύρων τὰ ὀρμήματα ὡς μέλι χρηστότητος ἀναπηγάξεις τοῖς μέλπουσι· ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὲ ἐν πυρὶ βεβλημένην, ἔνδοξε, θεῖα ἐλάμπρυνε· ῥοπή· ὡς γὰρ παῖδας ἔσωσε τρεῖς οὕτω καὶ σὲ ἄφλεκτον ἐν τῇ καμίνῳ ἐφύλαξεν ὁ δοξασθεὶς σου τοῖς μέλεσιν, ὁ αἰνετὸς τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον

Μήτηρ Ἁγνή καὶ Παρθένος ἀφθορὸς σὺ ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· ὁ γὰρ ὑπερούσιος Θεός, ἐκ σοῦ ἀνελάβετο ὄλον με τὸν ἀνθρώπου ἀνευ φθορᾶς ὡς ηὐδόκησεν, καὶ τῶν Μαρτύρων τὰ πλήθη πρὸς ἑαυτὸν ἐπεσπίασατο.

Δεύτερος. Εἰκόνας χρυσεῆς.

Τὸ κάλλος Χριστοῦ ἐν ἐσόπτρῳ νοητῷ τῷ τῆς ἀγνοίας κατανοοῦσα ἐπεπόθησας ἑαυτὴν ἐνθέως, αἰίδιμε, καὶ δραμοῦσα τούτου ὀπίσω δι' ἀθλή-

σεως ἔφαλλες: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωραϊαν στολὴν τῶν αἱμάτων ταῖς βαφαῖς πεποικιλμένην, περιθεμένην καθυπέδειξας τῆς εὐσεβείας τὴν κόσμησιν πᾶσιν, Ἀθληφόρε, τοῖς πιστεῖ ἀνυμνοῦσι καὶ ψάλλουσιν: Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρὸς ὑλικοῦ τὴν προαίρεσιν, Παρθένε, ὄξυτέραν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον νεύσεσι προσκτησαμένη κατέσβεσας τῇ ἀπ' οὐρανοῦ προμηθείᾳ, ἦν σοι ἠὺτρέπισαν κάμινον, δοξολογοῦσα φαιδρῶς τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Θεοτοκίον

Ιδοὺ σέ, Ἄγνη, πᾶσα φύσις γηγενῶν δοξολογοῦσιν, ὑπερθαυμάζοντες τὸ μυστήριον τῆς σῆς κηρύσεως Ἀχραντε, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοῶντες τῷ ἐκ σοῦ ἀνατείλαντι, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ παῖδες.

Εν καμίνῳ, Μάρτυς, τοῦ πυρὸς ὡς ἐν χωνευτηρίῳ βληθεῖσα ἐλαμπρύνθησ ὥσπερ δόκιμος χρυσός, βοῶσα τῷ Κτίστη σου: Σοῦ πυρακτουμένη τῷ φίλτρῳ, Σωτήρ μου, ὡς δρόσον εὐφροσύνης, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην γενναίως ὑπομένω.

Λάμπουσα ἀγνείας τῷ φωτὶ ἀθλήσεως ἐλαίῳ, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα διετήρησας σαφῶς ἀνύστακτον λεγοῦσα: εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ποταμὸς χαρίτων θεϊκῶν, τοῖς ῥεύμασι τῶν μύρων ὡς ὕδασιν ἐνθέοις καθωράθης ἀληθῶς τοὺς κρίζοντας ἄρδουσα: εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ωφθης ἐνδιαίτημα τερπνόν καὶ πόλις φωτοφόρος, Παρθένε Θεοτόκε, τοῦ τῶν ὅλων ποιητοῦ τοὺς κρίζοντας σώζουσα, χαῖρε ὁ πυρίμορφος θρόνος τοῦ Λόγου καὶ ὄρος τὸ εὐῶδες, τὸ ὑπεράνω πάντων ὀρθὲν θείων ὀρέων.

Δεύτερος. τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Τὸν τῆς ἀγνείας νοητὸν κεκτημένη ἐραστὴν Χριστὸν νυμφίον σεαυτὴν, Ἀθληφόρε, ἐν καθαρότητι νοῦ, καὶ πόνοις θείοις ἐκαλλώπησας καὶ τούτῳ ἠμύσθησ διὰ τοῦ μαρτυρίου.

Ησυντριβὴ σου τῶν μελῶν ἐξελέπτυνεν ἐχθρῶν μηχανουργίας, τῶν αἱμάτων ἢ ῥῦσις τῆς ἀθείας δεινοὺς χειμάρρους, σοφὴ, ἀπεξήρανε, πέλαγος θαυμάτων ἡμῖν ἀναδειχεῖσα.

Τίς οὐ θαυμάσει ἐνορῶν τοὺς μεγίστους σου καμάτους καὶ τοὺς πόνους; Ὡ! πῶς ἤνεγκας, Μάρτυς, ταῖς τῶν βασάνων ὀρμάς; ἀλλ' ἢ τοῦ Σωτῆρος τῷ ἔρωτι, ὦ. καὶ συνδοξάξη χαρᾶς τυχοῦσα θείας.

Θεοτοκίον

Σῶσον, οἰκτείρησον ἡμᾶς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν· ἀποτεκοῦσα ὑπὲρ λόγον, Παρθένε, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶν τε ἐξαίρουσα καύσωνος ταῖς σοῖς ἰκεσίαις, ἀγνή Θεοκυῆτορ.

Ἦδη Θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Γέρας τὸ τῆς ἄνω κλήσεως κομισαμένη, Μάρτυς, χειρὶ τοῦ Κτίσαντος ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος ἕστηκας, τὸ καλὸν διανύσασα στάδιον καὶ τῆς σαρκὸς λυθεῖσα θηρῶν τῷ δήγματι, πανεύφημε.

Γλεῦκος ἰαμάτων πρόεισι, καὶ ἀρωμάτων, Μάρτυς, νᾶμα οὐράνιον, ὡς ἐξ Ἐδέμ μυστικῶς προερχόμενον ἐκ τῆς θήκης τοῦ θείου λειψάνου σου, ἐμφαῖνον, Γλυκερία, ἀθανασίας τὰς ποιότητας.

Μέλεσι τοῖς σοῖς ἐδόξασας τὸν σέ ἐν μύροις δοξάσαντα, καλλιπάρθενε· ὄθεν καὶ νῦν, ὡς εὐῶδες θυμίαμα τὴν μικρὰν ὑμνωδίαν μου πρόσδεξαι, καὶ μύροις σου τοῖς θείοις τὴν δυσωδίαν μου ἀπέλασον.

Θεοτοκίον

Μάννα τῆς ζωῆς, Πανάμωμε, Χριστὸς ὁ Λόγος προῆλθεν ἐκ τῆς νηδύος σου, οὐ νοητῶς μετασχοῦσα τῆς χάριτος Γλυκερία, ἐκβλύζει ἐκάστοτε ὡς μέλι τὸ ἐκ πέτρας μύρου, Παρθένε, τὴν δαψίλειαν.

Δεύτερος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Υπεραρθεῖσα ἀπάσης σαρκικῆς προσπαθείας τῷ πόθῳ τοῦ νυμφίου σου σεμνή, ἄσαρκον βίον ἐπόθησας· διό, σὺν τοῖς αὐλοῖς, Χριστὸν τὸν ἐραστήν σου νοερῶς καθορῶσα δοξάζεις, ὡς πάντων ποθεινότερον.

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τὸ ἀκίβδηλον πνεῦμα, Κυρίῳ παραδέδωκας τὸ σόν, οὐ τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν ἐπουράνιαι τάξεις, Χριστὸς δὲ παναλκῆς δεξιὰ ἐστεφάνωσε, Μάρτυς, νομίμως ἐναθλήσσαν.

Μαρμαρυγαῖς παρθενίας καὶ αἱμάτων τοῖς ρεῖθροις λαμπρύνουσα σαυτὴν ἀθλητικῶς τῆς ἀφθαρσίας ἐτρύγησας τοὺς καρπούς, Γλυκερία, ζωῆς ἀξιωθεῖσα ἀληθοῦς· διὰ τοῦτο κινδύνων παντοίων ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον

Η ταῖς φωναῖς καμπτομένη τῶν θερμῶς σε αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτεῖρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλής, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ αἰεὶ Σέ μεγαλύνοντας.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός.

Σαρκὶ σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη ἐξεκόνισας καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας κατηξιώθης, ὡς ἀγνή κατευφραίνεις ἅπαντας τῶν μύρων, Γλυκερία, τῷ θεῷ ραντίσματι.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ ἀπαλή τῆ σαρκί, ὡς νεᾶνις ἀκήρατος, ἀνδρικῶς κατέβαλε τῆς κακίας τὸν ἄρχοντα, καὶ τῆς ἀπάτης τοὺς βρόχους ἔλυσε, δεσμῶν ἀγάπης τοῦ Παντοκράτορος. Ὡ! τῆς δυνάμεως, ἧς ἡ φύσις Δέσποτα! διὰ Σταυροῦ γηγενῶν ἠξίωται ὑμνολογοῦσά σε.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς νοητὴ ἀηδῶν Γλυκερία ἡ πάνσεμνος, τοῦ δολίου δράκοντος διαδρᾶσα τὰ θήρατρα, ταῖς τῶν ἀγώνων πτέρυξιν ὑψῶται, καὶ τῷ ὠραίῳ Λόγῳ προσήνεκται· ὦ! οἷας χάριτος τὰς ἐλλάμψεις εἴληφεν ἡ τοῦ Χριστοῦ νύμφη ἡ πανάμωμος, ἦν μακαρίσωμεν.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! εὐτονωτέρα σαφῶς αἰκισμῶν καὶ στρεβλώσεων, καὶ πυρὸς δριμύτητος καὶ θηρῶν ἀγριότητος, ἡ Γλυκερία ἡ φύσει ἀναλκίς δεικνυται, ὄντως ἐχθρὸν νικήσασα· ὦ! τῆς ἀτρέπτου σου, καλλιμάρτυς, στάσεως! δι' ἧς Χριστῷ πίστει εὐηρέστησας τῷ πάντων Ἄνακτι.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! μύρων πηγὴν δαψιλῶν ὡς χρηστότητος πέλαγος, σοῦ τὸν τάφον δεικνυσι τῆς σοφίας ἡ ἄβυσσος, ἐξ οὗ χαρίτων ὁσμὴν καρπούμεθα, καὶ ἰαμάτων τρυγῶμεν δύναμιν, καὶ ὑπεκφεύγομεν, Γλυκερία, πάντοτε, τὰς τῶν παθῶν διεκχύσεις, μέλποντες τὰς ἀριστείας σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τοῖς μαρτυρικοῖς σου σκάμμασι, θεοπρεπῶς ἐδοξάσθης, Γλυκερία καλλιπάρθενε· σὺ γάρ, τῷ πόθῳ Χριστοῦ πολυτρόπων βασάνων ἀνωτέρα

ἐγένου· ὄθεν ὑπὲρ ἡλίον Ἐλαμψας καὶ ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον τὰς ψυχικὰς ἡμῶν αἰσθήσεις τοῖς μύροις σου εὐφραίνεις, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ γ'. τῆς ἑορτῆς
καὶ στ' τῆς Ἁγίας.

Ἄποστολος. Προκείμενον.

Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Ἄδελφοὶ ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ . . .

(Ζήτηι τῇ 27ῃ Κυριακῇ)

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς.

(Ζήτηι τῇ τετάρτῃ τῆς γ' ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλοῦϊα.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟΝ

Χαίροις καλλιπάρθενε τοῦ Χριστοῦ, ᾧ καὶ ἐνυμφεύθης ὡς νεᾶνις περικαλλῆς·
χαίροις ἢ τὸν ὄφιν νικήσασα ἀνδρείως καὶ δόξης, Γλυκερία, τυχοῦσα κρείττονος.

Μύρον πολυσύνθετον τῷ Χριστῷ, πόνοις τῆς ἀγνείας καὶ ἀθλήσεως τῷ πυρὶ
προσενεγκαμένη, θεόφρον Γλυκερία, ἐν μύροις θεοβρότοις λαμπρῶς δεδοξασαι.

Δίστιχον

Γλεύκουσ ζωτικοῦ ἀξίωσον, ὦ Μάρτυς,

Ἄλιτρον Γεράσιμον τὸν ῥαψῳδὸν σου.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ Τῶ ΘΕῶ ΔΟΞΑ

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιγ' (13) μνήμη τῆς Ἁγίας μάρτυρος Γλυκερίας.

Θηρὸς τὸ πικρὸν δῆγμα τῇ Γλυκερία,
ὑπεργλυκάζον ὡς ἀληθῶς ἦν μέλι ἐν τριτάτῃ
δεκάτῃ δάκε καὶ κτάνε θῆρ Γλυκερίαν.

Αὕτῃ ἤτοκατὰ τοὺς χρόνους Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως τοῦ εὐσεβοῦς, καὶ Σαβίνου ἡγεμόνος ἐν ἔτει 141. Εὐρισκομένη κατὰ τὴν Τραϊανόπολιν, ἣτις κεῖται εἰς τὴν παραθαλασσίαν Ἀδριατικοῦ κόλπου, Τράνη κοινῶς λεγομένη. Ὅταν λοιπὸν ἐθυσίαζεν ὁ ἡγεμὼν εἰς τὰ εἰδῶλα, ἡ ἅγια αὐτὴ ἔγραψεν ἐπάνω εἰς τὸ μέτωπόν της τὸν τίμιον σταυρόν, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν ἡγεμόνα κηρύττουσα καὶ ὀνομάζουσαν ἑαυτὴν χριστιανήν, καὶ δούλην Χριστοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἡγεμὼν παρεκάλεσεν αὐτὴν νὰ θυσιάσῃ εἰς τὰ εἰδῶλα, ἡ ἅγια εἰσελθοῦσα εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων καὶ προσευχηθεῖσα εἰς τὸν Χριστὸν ἐκρήμνησεν τὸ εἶδωλον τοῦ Διὸς καὶ κατεσύντριψεν αὐτό. Οἱ δὲ Ἕλληνες οἱ εὐρεθέντες ἐκεῖ ἔρριπτον μὲν πέτρας κατὰ τῆς μάρτυρος, πλὴν, δὲν ἐκτύπων αὐτήν. Διὸ κρεμάσαντες τὴν ἅγιαν ἀπὸ τὰς τρίχας ἐξέσχισαν αὐτήν, ἔπειτα ἔβαλον αὐτὴν εἰς τὴν φυλακὴν καὶ δὲν τῆς ἔδωκαν οὔτε φαγητόν, οὔτε ποτόν εἰς διάστημα πολλῶν ἡμερῶν· ἀλλὰ Ἄγγελος Κυρίου ἔφερεν τροφήν εἰς αὐτὴν καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔπαθε κανὲν κακόν, ἀπὸ ὅσα ὁ ἡγεμὼν ἐστοχάζετο ὅτι θὰ πάθῃ ἀπὸ τὴν πείναν. Μάλιστα δὲ θαυμασμόν καὶ ἐκπληξιν ἔλαβεν αὐτὸς καὶ οἱ σύντροφοι του, ὅτε εὗρον εἰς τὴν φυλακὴν ἀγγεῖον καὶ ψωμία καὶ γάλα καὶ νερό, ἐνῶ ἡ φυλακὴ ἦτο κλεισμένη ἀσφαλῶς, καὶ κανεὶς δὲν ἐμβῆκεν εἰς αὐτὴν διὰ νὰ τὰ φέρῃ. Μετὰ ταῦτα ἔβαλον τὴν ἅγιαν εἰς κάμινον πυρός, πεσοῦσα ὁμως δρόσος οὐρανόθεν κατέσβεσε τὸ πῦρ καὶ ἡ ἅγια ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Κατόπιν ἐκδείραντες τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς της ἕως τοῦ μετώπου καὶ δέσαντες τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας της ἔρριψαν αὐτὴν πάλιν ἐντὸς τῆς φυλακῆς, κάτωθεν δὲ αὐτῆς ἔστρωσαν πέτρας.

Ἄγγελος δὲ Κυρίου καταβάς, ἔλυσε τὴν ἅγιαν ἐκ τῶν δεσμῶν καὶ ἰάτρευσε τὴν κεφαλὴν της. Ὅθεν, τὸ θαυμάσιον τοῦτο ἰδὼν ὁ δεσμοφύλαξ Λαοδίκιος ἐξεπλάγη καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν ἀπεκεφαλίσθη, λαβὼν τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον. Ἡ δὲ Ἁγία πάλιν ὠδηγήθη πρὸ τοῦ ἡγεμόνος καὶ ὑπ' αὐτοῦ παρεδόθη εἰς τὰ θηρία,

ἵνα τὴν φάγωσιν. Ἐν δὲ ἐξ αὐτῶν ἔδηξεν αὐτὴν ὀλίγον καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου μικροῦ δῆγματος παρέδωκεν ἡ μακαρία τὴν ψυχὴν τῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ. Τὸ δὲ ἅγιον αὐτῆς λείψανον ἐνεταφιάσθη εἰς τὴν Ἡράκλειαν.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὴν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Παρθενομάρτυρα Γλυκερίαν τὴν Μυροβλύτιδα ὑπὸ Γερασίμου.

Μετὰ τὸ εὐλογητόν, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, τὸ Θεὸς Κύριος (4) καὶ τὸ ἐπόμενονον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν τῷ λειμῶνι τῶν κλεινῶν ἀθληφόρων, καθάπερ ρόδον ἐξανθήσασα θεῖον, τὴν τῆς ἀπάτης δυσωδίαν ἤλασας· ὅθεν δυσωποῦμέν σε, πολυτρόπων κινδύνων, καὶ φθορᾶς καὶ θλίψεως καὶ παθῶν ἐπηρείας, ὦ Γλυκερία, λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς καταφεύγοντας πίστει τῇ σκέπη σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεστοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε . . .

Εἶτα ὁ Ν' καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστοιχίς.

Φύλαττε ἡμᾶς εὐχαῖς σου καλλιμάρτυς.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Φωτὸς ἀκηράτου μαρμαρυγαῖς, καὶ ταῖς λαμπηδόσι λαμπομένη ταῖς θεϊκαῖς, ἐκ σκότους παθῶν με, Γλυκερία, πρὸς ἀπαθείας ἡμέραν κυβέρνησον.

Υπῆλθες φρονήματι εὐσταθεῖ μαρτύρων τοὺς πόνους, καὶ κουφίζεις διαπαντὸς τοὺς πόνους ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, τῶν ἀδιστάκτω καρδίᾳ τιμώντων σε.

Λεόντων τοῖς μύλοις τῶν νοητῶν συνθλάσασα σθένει, Γλυκερία, θεουργικῶ, συντρίβεις δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις καὶ τῶν παθῶν κατευνάζεις τὰς λαίλαπας.

Θεοτοκίον

Αγία Παρθένε, ἡ τὸν Χριστὸν τὸν ἅγιον ὄντα τῶν ἁγίων ὑπερφυῶς τεκοῦσα, ἁγίασον τὸν νοῦν μου καὶ τὴν ρυπώδη ψυχὴν μου ἐκκάθαρσον.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη ὡς φωταυγιῆς ἔνδυμα ἀναδησαμένη, Παρθένε, ἐναπεγύμνωσας τῆς ἀθεότητος τὰς πονηρὰς μηχανίας καὶ πιστοὺς ἐνέδυσας ὄπλα τῆς πίστεως.

Ταῖς τῶν λίθων βολίσι, τὰ τῶν ἐχθρῶν πρόσωπα καὶ τὰς πορωθείσας καρδίας κατασυντρίψασα, ᾧ καλλιπάρθενε, τὴν σαλευθεῖσαν ψυχὴν μου τῆς ζωῆς ἐνίδρυσον τῇ πέτρᾳ, δέομαι.

Εὐφροσύνης πορφύραν, ἐκ τῶν ἀγνῶν λύθρων σου, Μάρτυς, στολισθεῖσα ὡραίως Χριστῶ παρέστηκας, ὃν καθικέτευε ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη παραβλέψαι, δέομαι καὶ οἰκτειρῆσαι με.

Θεοτοκίον

Ηἄρρητως τὸν Κτίστην τὸν τοῦ παντὸς τέξασα, καὶ τὰς τῶν Ἄγγελων χορείας ὑπερνήκησασα τῇ καθαρότητι, τὴν ρυπαρὰν μου καρδίαν κάθαρσον, Πανάμωμε, τῇ ἐπιλάμψει σου.

Διάσωζε ἀπὸ παντοίων κινδύνων τοὺς σοὺς ἰκέτας, ὅτι πάντες ὑπὸ τὴν τὴν σκέπην τὴν σὴν καταφεύγομεν, τὰς ἀριστείας σου μέλποντες, Γλυκερία.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε.

Αἴτησις παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ τὸ κάθισμα.

Ἦχος δ'. Πρεσβεία θερμῆ

Εὐσπλαγγχνως ἡμῶν τὰ τῆς ψυχῆς συντρίμματα καὶ ἔλκη δεινὰ τοῦ σώματος θεραπεύσας, μάρτυς καλλιπάρθενε, ταῖς τῶν μύρων σου θείαις πιότησι· σὺ γὰρ ποθοῦσα τὸ μῦρον τῆς ζωῆς ἐν μύροις καὶ θαύμασι δέδξασαι.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Μολυσμοῖς συμφυρόμενος τοῖς ἀλόγοις κτήνεσι καθωμοίωμα, Γλυκερία καλλιπάρθενε, σὺ πρὸς μετανοίας ὁδοῦς με ἴθυνον.

Αρωμάτων τὰ ρεύματα ἐξ ἀβύσσου θείας μάρτυς πηγάζοντα, τῷ σῶ τάφῳ πελαγίζουσι καὶ τῶν ἰαμάτων μύρα βλυστάνουσι.

Σωφροσύνης τὴν ἔλλαμψιν, μάρτυς, ἐξανέτειλον τῇ καρδίᾳ μου, ὡς ἂν βίου καθαρότητα πίστει προσαγάγω τῷ σέ δοξάσαντι.

Θεοτοκίον

Εἰς ὁσμὴν μύρων ἔδραμεν τοῦ υἱοῦ σου κόρη ἢ καλλιπάρθενος, παρθενία διαλάμπουσα, Κεχαριτωμένη, ἢ σέ ποθήσασα.

ᾠδὴ ε'. Ἴνα τί με ἀπόσω;

Υψηλὸν κεκτημένη λογισμὸν οὐκ ἔνειμας σέβας τοῖς κτίσμασι τὸν τῶν Κτίστην ὀλοψύχως ποθοῦσα καὶ στέργουσα· ὅθεν δυσωπῶ σε, καμοῦ τὸν νοῦν ἐκ τῶν γηίνων πρὸς ζωῆς θεωρίας ἀνύψωσον.

Χερσὶ θεοῦ Ἀγγέλου ἐν φρουρᾷ ὡς ἄμωμος ἐτρέφου πάνσεμνε· θεία γὰρ ἀθλήσει ὑπερέβης τοὺς ὅρους τῆς φύσεως· ὅθεν, τὴν ψυχὴν μου θρέψον νοήμασιν ἀρίστοις καὶ τῆς ὕλης τὸν νοῦν μου ἀνύψωσον.

Αληθείας εἰδότες ψεύδους οἱ συνήγοροι θείαν σε σάλπιγγα, ποινὰς καὶ κολάσεις κατὰ σοῦ δολερῶς ἀνετείνοντο· ὅθεν, ταῖς λιταῖς σου ἐκ τῶν ποινῶν τῶν αἰωνίων, καὶ μελλούσης με ρῦσαι κολάσεως.

Θεοτοκίον

Ιλασμὸν τῶν πταισμάτων τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι παράσχου Κύριε, τῆς Ἀειπαρθένου καὶ Παναγίου μητρὸς σου δεήσεσι καὶ ταῖς ἱκεσίαις τῆς ἀθληφόρου Γλυκερίας, τῆς θερμῶς ζηλωσάσης τὸ πάθος Σου.

ᾠδὴ στ'. Τὴν δέξιν.

Συνόμιλος τῶν Ἀγγέλων γέγονας τὸν ἰσάγγελον ποθήσασα βίον, καὶ ἀσθενεῖα σαρκὸς καθελοῦσα τὸν τὴν κακίαν ἡμῖν γεωργήσαντα, οὐ τῆς ἀπάτης ἀβλαβεῖς καὶ ἡμᾶς, Γλυκερία, διάσωζε.

Στροβούμενοι τῶν τοῖς κάμασιν ὡς εἰς εὐδίων λιμένα, θεόφρον, τῷ ἱερῷ σου καὶ θείῳ τεμένει ἐν κατανύξει θερμῇ καταφεύγομεν, δεόμενοι ἐπιτυχεῖν τῆς ἐνθέου γαλήνης καὶ χάριτος.

Ο τάφος σου ἀνεδείχθη, πάνσεμνε, ὡς Ἐδέμ τῆ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τῶν ἱαμάτων πηγάζων τὴν δρόσον, καὶ τὰ τῶν μύρων, Παρθένε, ὀρμήματα, δι' ὧν ξηραίνεται βυθός τῶν παθῶν καὶ τῶν νόσων ὁ βόρβορος.

Θεοτοκίον

Υπήρεισε τοῦ Θεοῦ ἡ σοφία ἐπτὰ στύλοις τὸν αὐτῆς θεῖον οἶκον, τὴν ἐκλεκτὴν ἐξ αἰῶνος Παρθένον, καὶ ἐξ αὐτῆς τοῖς ἐν γῆ ἐπέδημησέ καὶ ἔσωσε τοὺς ἐξ Ἀδάμ διὰ πάθους σαρκός, ὡς ἠθέλησε.

Διάσωζε ἀπὸ παντοίων κινδύνων τοὺς σοὺς ἰκέτας, ὅτι πάντες ὑπὸ τὴν σκέπην τὴν σὴν καταφεύγομεν, τὰς ἀριστείας σου μέλποντες, Γλυκερία, Ἄχραντε ἢ διὰ λόγον τὸν...

Αἰτησις παρὰ τοῦ Ἱερέως ὡς προδεδήλωται

καὶ τὸ Κοντάκιον

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Παρθενίας ταῖς μαρμαρυγοῖς διαλάμπουσα, ταῖς τοῦ μαρτυρίου λαμπρότησιν ἤστραψας καὶ διέλυσας, σεμνή, ἀθείας τὴν ἀχλύν, καὶ νοημάτων σκοτασμὸν ἀποδιώκεις ἕσαεὶ ἐκ τῶν πίστει βοώντων σοι, θλίψεων ἐκ παντοίων, νόσων ἐξ ἀνηκέστων ἀπολύτρωσαι ἡμᾶς, Γλυκερία, τοὺς τιμῶντας σε

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στιχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου...

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις, οὓσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἤψατο τῶν ἱματίων αὐτοῦ. ἔλεγε γάρ. Ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι σωθήσομαι. Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἰᾶται ἀπὸ τῆς μάστιγος. Καὶ εὐθέως

ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε. Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις τίς μου ἤψατο. Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὑπάγε εἰς εἰρήνην καὶ ἴσθι ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Δόξα, ταῖς τῆς ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ωσπερ βότρυς πέπειρος τῆς ζωφόρου ἀμπέλου τοῖς λινοῖς τῶν ἄθλων σου συνθλιβεῖσα, ἐνδοξε, θείῳ ἔρωτι, ἅπασιν ἔβλυσας γλεῦκος ἱαμάτων καὶ τῶν μύρων τὴν χρηστότητα ὡς νέκτορ ἄϋλον καὶ μέλι ἐκ πέτρας ἀκήρατον καὶ μάννα τὸ θεόβρυτον εἰς ψυχῶν πολλῶν ἀνακαίνησιν· ὅθεν, Γλυκερία, τὰς τούτων ἐνεργείας δαψιλῶς ἐν τῇ ψυχῇ μου ἀπόσταξον, ἵνα μεγαλύνω σε.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Κοσμικῶν ἐκ σκανδάλων, καὶ πικρῶν ἀλγηδόνων θᾶπτον ἀπάλλοξον, τοὺς πίστει προσιόντας τῷ θεῷ σου τεμένει, καὶ συμφώνως κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αθλήσεως τῷ φέγγει, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, σεμνή, ὀρθρίσασα, φωτὶ ἀθασίας ἡμῶν τὰς διανοίας καταυγάζεις, τοῦ κράζειν σοι· χαῖρε λαμπρὰ νοητή, τῆς θείας φωταυγείας.

Λοιμικῆς ἀσθενείας, καὶ δαιμόνων μανίας καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς διάσωζε ἀτρώτους, θεόφρον Γλυκερία, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Λυτρωθέντες, Παρθένε, τῆς ἀρχαίας κατάρρας τῷ θεῷ τόκῳ σου, ὑμνοῦμεν εὐχαρίστως τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν καινουργήσαντα τὴν συντριβεῖσαν ἡμῶν οὐσίαν τῇ ἀπάτῃ.

ᾠδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἰσχύν ὑπόθεν τοῖς ἀσθενέσι βραβεύεις, καὶ τὰ πνεύματα τοῦ σκότους φυγαδέύεις, τοῖς σαῖς ἱκεσίαις, θεόφρον Γλυκερία (δὶς).

Μὴ διαλίπης χειραγωγούσα, παμμάκαρ, καὶ ἰθύνουσα πρὸς τρίβους σωτηρίας τοὺς ὑπερυψῶντας τὸν σὲ ἐνισχυκότα.

Θεοτοκίον

Ἀπασα τάξις ἀγγελικὴ καὶ βροτεία μεγαλύνει σου τὰ θεῖα μεγαλεῖα, καὶ ἀνευφημεῖ σε ὡς τοῦ Θεοῦ μητέρα.

ᾠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ῥημάτων θεοφθόγγων τοῖς ὄμβροισι πιανθεῖσα, ὥσπερ ἔλαια, θεόφρον, κατάρκαρπος τῶν χαρισμάτων βλυστάνεις τὴν ἰλαρότητα.

Τοῖς μύροις σου, Παρθένε, ψυχῆς μου τὸ δυσῶδες καὶ τὰ τοῦ σώματος ἔλκη ἀπόσμηξον, καὶ εὐωδίαν τοῦ Λόγου δεῖξόν μοι, δέομαι.

Υφάψασά μοι φλόγα τῆς τοῦ Θεοῦ ἀγάπης πρὸς ἐντολῶν ἐργασίαν με τὸν ἀμελῶς διακείμενον, καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον

Συνεῖναι με, Παρθένε, τοῖς τοῦ Υἱοῦ σου φίλοις, εἰς τὸν αἰῶνα ἀξίωσον δέομαι, εἰ καὶ τὸ αἴτημα μέγα, ἀλλὰ σοι πέφευγα.

Ἄξιον ἐστί, καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν Παρθένων ἢ καλλονῆ, καὶ τῶν ἀθληφόρων ἐγκαλλώπισμα ἱερόν, χαίροις ἢ τὸν Λόγον ποθήσασα ἐκ βρέφους, ᾧ ἔσθης, Γλυκερία, ὡς νύμφη ἄμωμος.

Ἐν σταδίῳ ὠρμησας ἀνδρικῶς καὶ διαπρυσίως ὠμολόγησας τὸν Χριστὸν, ἔναντι τυράννων, σεμνῆ, καὶ βασιλέων καὶ ἔλλαμψας τῷ κόσμῳ μαρτύρων αἵμασι.

Δίκιαις ὑπέστης ὀδυνηρὰς, καὶ δυσφορωτάτους καθυπέμεινας σπαραγμούς καὶ θηρὸς, Παρθένε, τῷ δήγματι ἐπήρθης, πρὸς δόξαν ἀδιάδοχον τοῦ Νυμφίου σου.

Ταῖς τῆς παρθενίας καταστολαῖς κατεστολισμένη ἔρραντίσθης μαρτυρικῶς αἵματι οἰκείῳ, καὶ κόσμῳ ἐπομβρίζεις, θεόφρον Γλυκερία, θαυμάτων χάριτας.

Χαίροις Ἐκκλησίας μύρον τερπνὸν καὶ ρόδον εὐώδες καὶ ὠραία φυταλιὰ,
χαίροις ἡ φρονίμη παρθένος, ἡ συνοῦσα ἐν νοητῷ νυμφῶνι Ἀγγέλων
τάγμασι.

Νόσων πολυτρόπων καὶ πειρασμῶν ἐκλύτρωσαν πάντας τοὺς ἐν πίστει
εἰλικρινῶς ἀνυμολογοῦντάς σε, μάρτυς Γλυκερία, καὶ τῷ Θεῷ οἰκείωσαι
μεσιτείας σου.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί...

Τὸ τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις. μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἐπόμενον.

ᾠχος β'. Πάντων προστατεύεις ἀγαθή.

Κλέος ἀπηνέγκω ἱερόν, ἀπαλῶ ἐν σώματι, μάρτυς, καταπαλαίσασα τὴν
ἰσχὺν τοῦ δράκοντος καὶ ἀριστεύσασα ἱεροῖς ἀγωνίσμασι· διό, τοὺς σοὺς
δούλους, πάσης περιστάσεως καὶ χαλεπῶν συμφορῶν, νόσων καὶ πικρῶν
ἀλγηδόνων ρῦσαι, Γλυκερία θεόφρον, καὶ χαρᾶς τῆς θείας καταξίωσον.

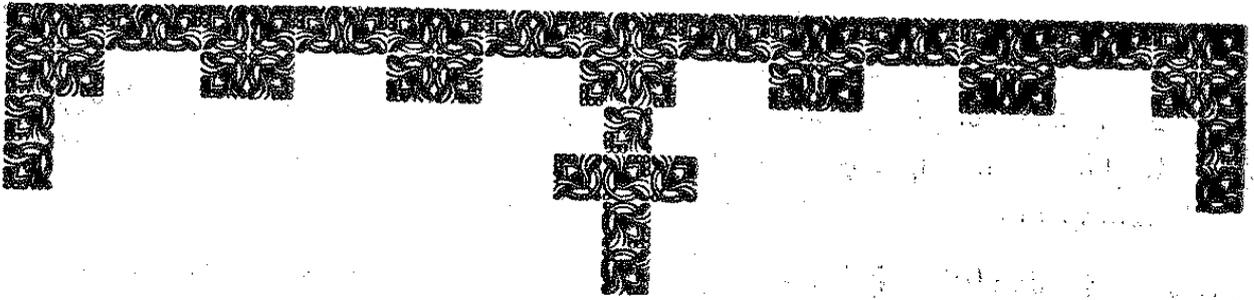
Δέσποινα πρόσδεξαι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων.

Δίστιχον

Πλησόν με χαρᾶς παμμάκαρ Γλυκερία
τὸν ἱκετικῶς τὴν σὴν σκέπηγαίτουντα.

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ

Εἰς τὴν Ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ

Παρθενομάρτυρα Γλυκερίαν τὴν Μυροβλύτιδα

Ποίημα Γερασίμου Μικραγιαννανίτου

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ...

Τῆς παρθενίας τὸν λειμῶνα τὸν μυρίπνοον, ἐξ οὗ χαρίτων τὰς ἀρετὰς ἐπικαρπούμεθα, τὴν θεόφρονα τιμήσωμεν Γλυκερίαν. Νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ γὰρ δι' ἀθλήσεως, διασώζει ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τοὺς κραιυγάζοντας, χαίροις μάρτυς πολύαθλε.

Ἄγγελος, ἐν ἀθλήσει ὄραθεισα τὴν φύσιν παρθείδος τὴν φθαρτὴν Γλυκερίαν καὶ σὺν τῇ ἀθανάτῳ στολῆ τῆς ἀφθαρσίας τὸν νυμφῶνα κεκλήρωσαι, διασώζουσα κινδύνων τοὺς βοῶντας σοὶ τοιαῦτα.

Χαῖρε δι' ἧς ἡ φθορὰ ἠττάται
Χαῖρε ἐν ἧ ἡ χαρὰ ὀράται
Χαῖρε τῆς φθαρείσης φυτείας ἀνάδυσις
Χαῖρε τῆς ζωούσης ἀρδεΐας ἀνάδλυσις
Χαῖρε ὕψος ἀγαπήσεως τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ
Χαῖρε δάθος τῆς ἀθλήσεως καθ' ὕψωματος ἐχθροῦ
Χαῖρε ὅτι ὑπάρχεις παρθενίας δοχεῖον
Χαῖρε ὅτι ἐφάνης μαρτυρίας πυξίον
Χαῖρε λαμπρὰς ἀύλου θεώσεως
Χαῖρε ἀμνάς ἐνθέου νεκρώσεως
Χαῖρε δι' ἧς ἡ κακία μειοῦται
Χαῖρε δι' ἧς ἡ σοφία ὑψοῦται
Χαίροις μάρτυς πολύαθλε.

Βλέπουσα ἡ ἁγία τοῦ κριτοῦ τὴν μωρίαν ἐβόα πρὸς αὐτὸν παρηγοίᾳ, τὸ παρα-

φαρόν σου τοῦ νοός, ἀπρόσιτόν μου τῇ ψυχῇ ἔσεται, θεοῖς γὰρ ἀψύχοις τίς θύει; ἀλλ' ἢ ὁ μὴ κραυγάζων.

Ἄλληλούϊα.

Γνώσει τῆς ἀληθείας ἠρθευσας τὴν φυτεῖαν τοῦ Λόγου, ὦ σεμνή Γλυκερία. Τίς ὁ λαλῶν ἐν σοί; ἀλλ' ἢ ὁ τὸ ἀσθενές περιζωννύων δύναμιν, δι' ἧς αὐτομολοῦσα πρὸς αἰκισμοὺς ἀκούεις.

Καίρε τὸ στέφος τῶν Νεανίδων
 Καίρε τὸ σκεῦος τῶν ἀπορρήτων
 Καίρε τῆς ἀκτίστου ῥοπῆς τὸ θησαύρισμα
 Καίρε τῆς ἐνύλου ἰσχύος ἢ ἀπώλεια
 Καίρε λόγον ἢ δλυστάνουσα ἐκ χειλέων τῆς ζωῆς
 Καίρε ὕδωρ ἢ πηγάζουσα ἐκ καρδίας τῆς τρυφῆς
 Καίρε ὅτι ἀπώσω φθειρομένων τὸ κάλλος
 Καίρε ὅτι ἐδέξω τὸ ἀθάνατον κράτος
 Καίρε χαρᾶς τυποῦσα τὴν ἔλλαμψιν
 Καίρε φθορᾶς μειοῦσα τὴν ἔκλυσιν
 Καίρε στοργῆς ἀειζώου ἀκρότης.
 Καίρε σκηνῆς ἀειζώου παιδρότης
 Χαίρεις μάρτυς πολυάθλε.

Ἄβξαν διηγουμένη τοῦ πάσαν τὴν οἰκουμένην λαμπρύνοντος τῆς δόξης τῷ φέγγει, ἐπέστης τῷ ἀδικῷ κριτῇ, καὶ τούτου συνέτριψας σεβάσματα, τὰς ἀριστείας σου προγραφοῦσα καὶ ψάλλουσα.

Ἄλληλούϊα.

Ἐκ τριχῶν κρεμασθεῖσα καὶ τὰς σάρκας ξεσθεῖσα, τὴν ὕλην ἀπεβάλου αὐτίκα, διάχρυσον δὲ ἱματισμόν δαυϊτικῶς περιθεμένη δεδόξασαι, δοξάζουσα, Γλυκερία, τοὺς βοῶντάς σοι τοιαῦτα.

Καίρε ὁ ἄκμων τῆς καρτερίας
 Καίρε ὁ λίθος τῆς βασιλείας.
 Καίρε τῶν ῥεόντων τοὺς ὄρους νικήσασα.
 Καίρε τῶν μελλόντων τὴν αἰγλήν ἐλκύσασα.
 Καίρε ὕλης ἀποξέσασα ἀλουργίδα ἱεράν.
 Καίρε νίκης ἐξυφάνασα τὰς ἰδέας τῆς φθορᾶς.
 Καίρε ὅτι τὰς σάρκας ἀπηγνῶς κατεξάνθης
 Καίρε ὅτι ἐν πόνοις ἱερῶς ἐδοξάσθης
 Καίρε Σταυροῦ πλουτοῦσα ἐνέργειαν
 Καίρε ἐχθροῦ τροποῦσα δυσμένειαν
 Καίρε παινῶν ἐνεργοῦσα τὸ ἄχθος

Χαῖρε Χριστοῦ ἀπανθοῦσα τὸ πάθος
Χαίροις μάρτυς πολυάθλε.

Ζωῆς ἐν τῷ θεμελίῳ τῆς ψυχῆς τὸν οἶκον ἰδρύσασα ἀθλήσεως πλοῦτον, συνή-
θροισας καρτερίαν αἰκισμῶν καὶ τοῖς κλονοιμένοις τῇ πίστει προτέθεικας
ἐμμελῶς ἱκετεύουσα καὶ ψάλλουσα Θεῶ.

Ἀλληλούϊα

Ἡ φρουρὰ ἡ καθείρχθη ὡς νυμφῶν ἐλογίσθη σοὶ τῇ μνηστευθείσῃ τῷ Κτίστῃ,
ἐν ἣ ἔνορῶσα τὸ κάλλος τοῦ Ἰησοῦ ἀγγελικῆ διακονίᾳ ἐκτρέφου ὡς ἄμω-
μος, λόγῳ τρέφουσα τοὺς σοὶ δοῶντας.

Χαῖρε τὸ κλῆμα τῆς παρθενίας
Χαῖρε τὸ λῆμμα τῆς εὐσεβείας
Χαῖρε χαρακτήρων φωτὸς ἐνδιαίτημα
Χαῖρε ζωηφόρων ἰχνῶν ἀφομοίωμα
Χαῖρε ὅτι ὡς ἀνάκτορον ὤκησας ἐν τῇ εἰρηκτῇ
Χαῖρε ὅτι ἐμεγάλυνας τὴν Τριάδα ἐν αὐτῇ
Χαῖρε ἡ θεωρίας οὐρανοῦ πλησθεῖσα
Χαῖρε ἡ συναφείας ἐπιγείου λυθεῖσα
Χαῖρε τροφῆς Ἀγγέλων μεθέξασα
Χαῖρε Χριστόν σὺν τούτοις αἰνέσασα.
Χαῖρε κοινῆς γεωργίας τὸ ἔρνος
Χαῖρε λαμπρᾶς θεαυγείας τὸ φέγγος
Χαίροις μάρτυς πολυάθλε

Ἐσοδότῳ ἐνώσει τεθηλυτὰ ὡς ἔρπηξ συνέσχεις κριτὴν ἐν στενώσει· ὅς μὴ
γνοὺς τὸ τελεσθὲν ἐν εἰρηκτῇ, νέων βραδείων σοὶ τὰς πύλας ὑπανέωγεν,
ἐν αἷς εἰσεικυτὰ νικητικῶς ἔψαλλες.

Ἀλληλούϊα.

Ἰερῶς φλεγομένη δροσοδόλῳ μεθέξει πυρὸς κατατολμοῦσα ὠράθης, ἐν γὰρ κα-
μίνῳ πυρικαύστῳ ριφείσα δρόσῳ θεϊκῇ ἀφλεκτος διέμεινας, φλογίζουσα
τὰς φρένας τῶν μὴ δοῶντων τοιαῦτα.

Χαῖρε πυρὸς ἡ ἀκμαιότερα
Χαῖρε φλογὸς ἡ εὐτονωτέρα
Χαῖρε ἡ τῆς πλάνης τοὺς μύστας ἐλέγξασα
Χαῖρε τῆς Τριάδος τὴν δόξαν ἐνέγκασα
Χαῖρε δρόσος τῆς ἀθλήσεως ἡ δροσίζουσα πιστοὺς
Χαῖρε φλόξ ἡ καταφλέγουσα τῆς ἀπάτης τοὺς δεσμοὺς
Χαῖρε ὅτι καμίνῳ πυριφλέκτῳ ἐρρίφθης
Χαῖρε ὅτι οὐδόλως ἐν αὐτῇ κατεφλέχθης

Χαῖρε πυρός τῆς πλάνης σβεστήριον
 Χαῖρε φωτός τοῦ θείου κειμήλιον
 Χαῖρε πιστῶν τηλαυγέστατος στῦλος
 Χαῖρε ἐχθρῶν φλογερότατος μύδρος
 Χαίροις μάρτυς πολύαθλε.

Κόρρην χειροτομηθεῖσα μάρτυς καὶ δεσμευθεῖσα κάλλους μετέσχευ ἀθανασίας.
 Ὁ ἀγγελικοῖς γὰρ διακονουμένη χειρὶ, δεσμῶν καὶ ἀλγημάτων θεουργικῶς
 ἀπολέλυσαι δοῶσα, Γλυκερία, τὸ
 Ὁμολογία

Λάμψασα ἐν ἀθλήσει, θαύμασιν ὑπὲρ φύσιν ἐδόξασας λαμπρῶς τὸν σὸν Κτί-
 στην, τοῖς ἐν σοὶ γὰρ παντουργικαῖς μαρμαρυγαῖς Λαοδίκιος τῷ οἰκοῦντι
 φῶς ἀπρόσιτον προσάγεται, ἐκβοῶν πρὸς σὲ τοιαῦτα.

Χαῖρε ἀνόρθωσις πεπτωκότων
 Χαῖρε κατάπτωσις μεμηνότων
 Χαῖρε τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης ἀμάρυγμα
 Χαῖρε τοῦ Λιβάνου ἡ θεία διάπνοια
 Χαῖρε βάθους ἡ ἐξάρασα πλάνης με ἀθλητικῶς
 Χαῖρε ὕψους ἢ ἐνίδρυμαι ἐν Χριστῷ ὑπογραμμὸς
 Χαῖρε ὅτι βασάνοις ἀνηκέστοις ἐβλήθης
 Χαῖρε ὅτι τῶν πόνων δι' Ὁμολογίου ἐρρύσθης
 Χαῖρε γερῶν ἐμῶν ἡ παραίτιος
 Χαῖρε νοῶν ἀδύλων συνέστιος
 Χαῖρε τερπνὴ λαμπηδῶν εὐσεβείας
 Χαῖρε καρπὸς ζωτικῆς εὐθηνίας.
 Χαίροις μάρτυς πολύαθλε.

Μέλει ταῖς αἰκίαις ἐδειξας ἐναντίοις τὴν δόξαν, ἣ δέδοται τοῖς Ἁγίοις ἐν ἣ
 τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκὸς ἀμειβομένη τὸν Βελίαρ κατέβαλες, καὶ ἧς ἐπε-
 πτώκει ἐπέβης λήξεως ἄδουσα.
 Ὁμολογία.

Νόμω θεοσθενείας, μάρτυς, δι' ἀσθενείας μολοῦσα κατὰ πόνων εὐκλείας, θη-
 ρῶν οὐκ ἔπηξας τὴν ὁρμήν, ὧν τῷ δῆγματι τὴν ἀφθαρσίαν ἠμψέσαι,
 ἧς λαμπομένη τῇ μετοχῇ σκέπεις τοὺς δοῶντας.

Χαῖρε παρθένων ἡ ὠραιότης
 Χαῖρε μαρτύρων ἡ κοσμιότης
 Χαῖρε παθημάτων τοῦ Λόγου ἡ σύμφυτος
 Χαῖρε χαρισμάτων τῶν τούτου ἡ σύγκλητος

Χαῖρε γλεῦκος τὸ γλυκύτετον τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς
 Χαῖρε νέκταρ τὸ ἡδύτερον τοῦ χειμάρρου τῆς τρυφῆς
 Χαῖρε ὅτι ἐδήχθης τῶν θηρῶν τοῖς ὁδοῦσι
 Χαῖρε ὅτι ὑψώθης ἱερῶς ἐν ἀγῶσι
 Χαῖρε κανῶν τῆς θείας ἀθλήσεως
 Χαῖρε εἰκῶν αὐλοῦ φρονήσεως
 Χαῖρε στοργῇ τῶν ἐν σοὶ καυχωμένων
 Χαῖρε στολῇ ἀπορροούντων καὶ ξένων
 Χαίροις μάρτυς πολυάθλε.

Ξένον θαῦμα ὀρώμεν, καὶ ὄλωσ οὐ συνορώμεν τὸν τρόπον, διό, μάρτυς, τί φώ-
 μεν ; ὁ γὰρ ἐκ τάφου μύρον βρύει τοῦ σοῦ τῆς Ἐκκλησίας κατευφραίνει
 τὸ πρόσωπον· τίς οὖν ὁ ἐνεργῶν ἐν σοὶ ; ἀλλ' ἢ ᾧ βοῶμεν.
 Ἀλληλούϊα.

Ολη ἡγιασμένη, ἀρωμάτων τῷ μένει ἐν κήπῳ τῆς ἀθλήσεως ἔστης καὶ τῷ
 ποιμαίνοντι ἐν κρίνοισι, τῶν στιγμάτων τὰ ἄνθη ἐγεώργησας, δε εἰς τα-
 μεῖον εἰσενεγκῶν σε, ἡμᾶς πείθει βοᾶν σοι.

Χαῖρε Χριστοῦ ἀκήρατος νύμφη
 Χαῖρε πιστῶν ἀήττητος νίκη
 Χαῖρε ἀρωμάτων τῶν θείων διάδοσις
 Χαῖρε μοχθισμάτων τῶν χεῖρω διάλυσις
 Χαῖρε εὐοσμὸν ὀσφράδιον τοῦ Σωτήρος Ἰησοῦ
 Χαῖρε εὐπνοσὸν θυμίαμα Παραδείσου νοητοῦ
 Χαῖρε ὅτι ἐχρίσθης τῆς θεώσεως μύρω
 Χαῖρε ὅτι ὑψώθης μυροχεύμονε τόπῳ
 Χαῖρε Ἐδὲμ μυρίπνουν ἀνάθημα
 Χαῖρε ἡμῶν ἡδύπνουν διάδημα.
 Χαῖρε ζωῆς εὐωδία ἀφθάρτου
 Χαῖρε τροπὴ δυσωδίας γηίνου
 Χαίροις μάρτυς πολυάθλε.

Ποῦ ποιμαίνεις νυμφίε; οὐ ἐφίεμαι πίστει οὐ σφόδρα μετασχεῖν ἐρώμαι ; δεῖ-
 ξον μοι τὴν ὄψιν σου, ἀκούτισόν μοι τὴν φωνήν σου, ὅτι πλήρης ἀγαθῶν
 ἐστί. Οὕτως ἐβόα ἐν ἀγῶσιν ἡ μάρτυς ἄδουσα.
 Ἀλληλούϊα.

Ρεῖθρα τῶν σῶν αἱμάτων ὡς μύρα ἀγωνισμάτων ἐβόας προσάγουσα ζωῆς τῷ
 μύρω : εἰς ὀσμὴν μύρων ἔδραμον τῶν σῶν, ὅτι ὀσμὴ δῶρων σου ὑπὲρ
 πάντα ἀρώματα, ὧν τῆς ὀσμῆς τρυφῶσα ἀκούεις.

Χαῖρε ἡ αἶρα μυροβλυσίας

Χαῖρε τὸ ἄνθος θεοδοσίας
 Χαῖρε μυροφόρων ὀρέων ἀπόρροια
 Χαῖρε θεορρύτων ὑδάτων ἀπόσταγμα
 Χαῖρε κήπος, ὃς ἐξήνθησε χαρισμάτων μυρισμὸν
 Χαῖρε κρήνη, ἣ ἐξέβλυσε ἀρωμάτων σταλαγμὸν
 Χαῖρε ὅτι ἐδείχθης μυροσκεύαστον κράμα
 Χαῖρε ὅτι ἐλυστάνεις ζωομύριστον νᾶμα
 Χαῖρε ζωῆς ἀνθοῦσα ἠδύπνοια
 Χαῖρε φυτῶν εὐπνῶν ἀνέχουσα
 Χαῖρε λειμῶν ἑαρινῶν φυάδων
 Χαῖρε θημῶν ῥοδομιγῶν στιβάδων
 Χαίροις μάρτυς πολυάθλε.

Σὺ μου κράτος καὶ νίκη, ὦ γλυκεῖα εὐθύτης, ἐδόξα ἡ μάρτυς τῷ Σωτήρι· καρδιωθεῖσα γὰρ πόθῳ τῷ σῶ ἀπὸ λιβάνου φθειγγομένη ἦκω σοι· εἰσάγαγέ με εἰς οἶκον οἴνου ζωῆς σοι, ψάλλουσαν.

* Ἀλληλούϊα.

Τις αὐτὴ ἐξ ἐρήμου εἰς τὸν οἶκον Κυρίου ὡς στελέχη οἰκοῦσα ἀτμοῦ μύρου· ἡ τῆς Γλυκερίας ἐστὶ ψυχὴ, ἧς τὸ ἱμάτιον φρέαρ πλήρες ζῶντος ὕδατος, ἐξ οὗ γλυκαινόμενοι ἐκδοῶμεν.

Χαῖρε φιάλη τῶν ἀρωμάτων
 Χαῖρε δοχεῖον τῶν μυρευμάτων
 Χαῖρε τῆς καρύας τοῦ κήπου ὁ ῥάδαμνος
 Χαῖρε τῆς κασίας θεόφυτος κάλαμος
 Χαῖρε σκηνὴ ἡ ῥοδανθείας γέμουσα μυρεφυκῶν
 Χαῖρε ἄγγος ὃ ἐμπέπλησται μύρων τῶν πνευματικῶν
 Χαῖρε ὅτι ἐκπνέεις ἠδυσμὸν εὐφροσύνης
 Χαῖρε ὅτι ἐκρέεις μύρον ἀγιωσύνης
 Χαῖρε Συρίας εὖοσμον βάλσαμον
 Χαῖρε ρανίς ἀνθεμορρύτου μύρου
 Χαῖρε ψεκὰς ἐξ ἁερμῶν ἀγίου
 Χαίροις μάρτυς πολυάθλε

Υπελθοῦσα ἀρίστως καινισμὸν τῶν Ἁγίων καὶ αἵματι λουθεῖσα Μαρτύρων, εἰς δρόσον ἐξήλθες ζωῆς, καὶ ἐπὶ ὄρη ἀρωμάτων ἐσκήνωσας, ὧν αἱ ἀποστολαὶ γλυκασμὸς μετὰ πρώτων μύρων, μέλπουσα.

* Ἀλληλούϊα.

☉ λέγει στίφη δαιμόνων ἡ ὁσμὴ τοῦ σοῦ μύρου, καὶ λύει τὴν φθορὰν ἀλγηδόν-

νων, τὴν ζωοποιὸν γὰρ χάριν λαβὼν, διαπαντὸς ἐνεργεῖ τοῖς χριστομένοις ἐκάστοτε, ἐν ᾧ εὐφραινόμενοι, ἐκδοῶμεν σοι.

Χαῖρε τὸ μύρον τῆς Ἐκκλησίας
 Χαῖρε τὸ κρίνον τῆς ἀφθαρσίας
 Χαῖρε ἀνθηφόρος τοῦ Πνεύματος ἄρουρα
 Χαῖρε δι' ἧς τὴν πίστιν ἐγεώργησας
 Χαῖρε νάρδον τὸ πυρίολθον ἀθανάτου μετοχής
 Χαῖρε μέλι τὸ χεόμενον ἐκ τῆς πέτρας τῆς κοινῆς
 Χαῖρε οἶνος ἀνθίτης ψυχικῆ ἀμβροσία
 Χαῖρε σμύρνα εὐώδης καὶ στακτὴ καὶ καοία
 Χαῖρε πολλῶν ρόδων ἢ ἐκπίεσις
 Χαῖρε τερπνῶν ναρκίσεων ἢ ἐπίχυσις
 Χαῖρε ἰδρῶς μυροδόλων καμάτων
 Χαῖρε σταγῶν μυροσταγῶν χαρισμάτων.
 Χαίροις μάρτυς πολυάθλε.

Χάριν κέκτησαι θείαν πρὸς Χριστοῦ μακαρία, ᾧ ὡς προῖκα ἡγαγες σὰς ἀριστείας, ἐν πόλῳ μὲν λαμπρῶς θεουμένη, ἐν γῆ δὲ μυροχεόμεν δεικνυμένη πηγῆ, ᾧ θαύματος! Ψάλλουσα Θεῷ.

Ἀλληλοῦῖα.

Ἐλάλας σου τοὺς ἀγῶνας καὶ τῶν μύρων τὴν δόξαν χεῖλεσιν ἀκαθάρτοις ὁ τάλας, ρυθείην τῆς τῶν παθῶν ἀποφορᾶς καὶ τῆς ζωτικῆς ὁσμῆς μεβαίξαιμι μαρτυρικῆ σου παρρησία τοῦ βοᾶν σοι καὶ αἶθις.

Χαῖρε πηγῆ δαψιλῆς θαυμάτων
 Χαῖρε ροὴ ψυχικῶν ναμάτων
 Χαῖρε μυροθήκη τῆς θείας χρηστότητος
 Χαῖρε εὐπρεπείας τοῦ Λόγου συνόμιλος
 Χαῖρε ὅτι μύρων ἔδραμες εἰς ὁσμὴν τῶν τοῦ Χριστοῦ
 Χαῖρε ὅτι ρεῖ πανεύσομον μύρον τάφου ἐκ τοῦ σοῦ
 Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας ἢ στηρέμνιος βάσις
 Χαῖρε τῆς Ἡρακλείας ἢ μυροφεγγῆς φαῖσις
 Χαῖρε δι' ἧς φωτὸς πληρωθήσομαι
 Χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς εὐωδία
 Χαῖρε νοδὸς τοῦ ἐμοῦ θυμηδία
 Χαίροις μάρτυς πολυάθλε.

Ὡ σεμνὴ ἀθληφόρε τῆς ζωῆς μυροδόχε, Χριστῷ ἢ παρεστῶσα, ἀλήταως τὰς

ἡμῶν δεχομένη λιτάς, τῆς αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως θεολέκτοις λι-
ταίς σου, τοὺς φέλλοντας τῷ τῶν ὄλων Θεῷ.

Ἀλληλοῖα.

Καὶ αὐθις τὸ Κοντάκιον

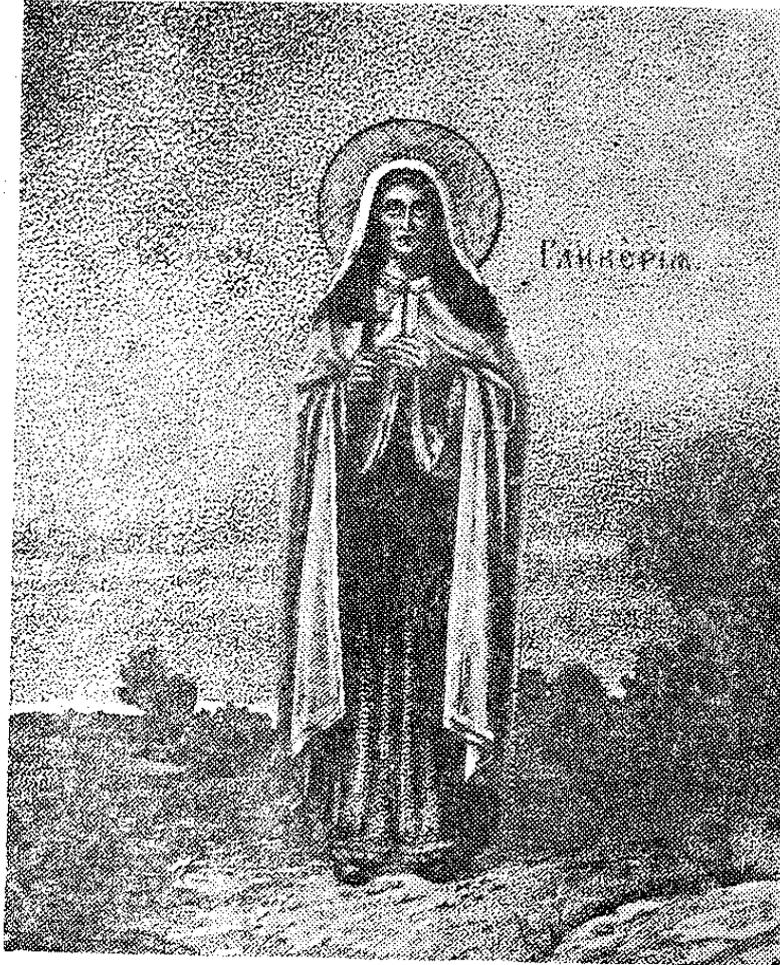
Τῇ Ὑπερμάχῳ

Τῆς παρθενίας τὸ μυρίπνοον ἀπάνθισμα, ἐξ οὐ χαρίτων τὰς ὁσμάς ἐπικαρ-
πούμεθα, τὴν θεόφρονα τιμήσωμεν Γλυκερίαν. Νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ
γάρ, δι' ἀθλήσεως, διασώζει ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τοὺς κραυγάζοντας,
χαίροις μάρτυς πολύαθλε.

Δίστιχον

Γλεύκουσ νοητοῦ Γλυκερία με πλῆσον
τὸν σοὶ δοῶντα Γεράσιμον τὸ χαῖρε.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΩΝ

Τὴν καλλιπάρθενον Χριστοῦ τιμήσωμεν, τὴν ἀρι-
στεύσασαν πόνοις ἀθλήσεως, καὶ καθελοῦσαν τὸν
ἐχθρὸν ἐν ἀσθενείᾳ σώματος· πόθῳ γὰρ τοῦ Κτί-
σαντος τῶν βασάνων τὴν ἔφοδον ὡς οὐδὲν ἠγγή-
σατο, καὶ θεόθεν δεδόξασται, πρὸς ἣν ἀναβοήσω-
μεν πάντες, χαίροις θεόφρον Γλυκερία.